

Kirkjuhátíð í Kirkjubø:

Fleiri litir í kirkjuna

Messuakul, knæfall, stólaclæði og gólvleypari skulu gerast av nýggjum í kirkjuni í Kirkjubø. Í morgin verður leyparin, sum fyrsta lið í ætlanini, tikin í nýtslu

EDVARD JOENSEN

Tey, sum halda, at ov litteyst hevur verið í kirkjuni í Kirkjubø, fáa nú høvið at gleðast um eina rættiliga uppfrískan.

Í morgin verður hátíðar-guðstænasta í elstu kirkju okkara, Ólavskirkjuni í Kirkjubø. Tá verður nýggjur gólvleypari tikin í nýtslu í kirkjuni.

Hetta listaverk er liður í eini stórra heild. Umframt gólvleyparan skulu eisini knæfallið og stólarnir frammi í kóri klæðast av nýggjum. Og nýggjur messuakul verður eisini gjørdur. Stólarnir í kórnum eru til prest, dekn og forsangara. Í Kirkjubø er einki orgul í kirkjuni, so har er forsangari til sálmasangin, og situr hesin frammi í kóri saman við dekninum, sum eisini er klokkari. Allur tann nýggi klæðningurin í kórnum verður av skinni, meðan leyparin á skipsgólvinum er ullintur.

Kjartan Mørkøre, sóknarprestur, er eisini formaður í kirkjuráðnum. Hann sigur við Sosialin, at hetta, sum nú er farið undir at skifta út, er nakað, sum arbeið hevur verið við í fleiri ár. Gólvleyparin er fyrsta stig-ið, og kemur restin so, sum umstøðurnar loyva tí. Men ætlanin er, at tað skal verða rimuliga skjótt.

Kjartan Mørkøre sigur, at kirkjuráðið hevur heitt á Trónd Patursson, listamann, um at vera ráðgevi og koma við listarliga ískoytnum til tað, sum gerast skal. Og Tróndur sigur so, i tóttum samstarvi við kirkjuráðið,

teknad leyparan, sum í morgin verður tikin í nýtslu í sóknarkirkjuni.

Føroysk ull

Kirkjuráðið hevur avgjørt, at tilfarið til gólvleyparan skal vera føroysk ull. Tógvið er spunníð og litað á Snælduni á Strøndum, og leyparin er vovin í Havn. Tað er Egil Simonsen úr Hoyvík, sum hevur vovið á Væstovuni Myrupipuni.

Leyparin er í dökkum bláum lit, við svartum uppi í. Egil Simonsen sigur, at arbeiðið hevur tikið umleið trýggjar vikur. Leyparin er góðar 10 metrar langur og vigar umleið 30 kg.

Hetta er ikki tann fyrsti leyparin, Egil Simonsen hevur vovið til eitt kirkjugólv. Til jólar var ein sama slag leypari, tó í øðrum litum, lagdur á gólv í Hvannasunds Kirkju.

Eitt slíkt klædnastykki skal tola rættiliga nógv, og skal tí vevast fastari enn annað klæði. Og tað ber væl til, sigur Egil Simonsen. Tí hóast arbeiðið er hondverk, verður vovið í maskinvevi, soleiðis, at tað verður fastari sligið, enn um bara handamegi varð brúkt.

Tróndur Patursson, listamaður sigur, at í grundini eru eingi mynstur í leyparanum. «Um tað skal vevast mynstur í eitt gólvteppi, verður tað sligið so leyst, at tað heldur ikki til so nógv gongd, sum er í hesi kirkjuni. Tí hava vit valt at framheva litarnar.»

Men tað, sum síðan kemur, so sum knæfall og stólar, verður við mynstrum. Og mynstrini fara har at hava uppruna í gomlu vápnamerkjum hjá teimum ymsku bispunum, sum kend eru. Og alt verður gjørt soleiðis, at tað í litum kemur at standa til hvørt annað.

Gamalt umhvørvi

Ólavskirkjan í Kirkjubø, sum nú er sóknarkirkja, er elsta kirkja, sum er í brúki í Føroyum. Kirkjan er bygd í tólvtu öld, og verður hon roknað at vera frá ár 1.111.

Stutt frá kirkjuni eru toftir av eini enn eldri kirkju. Hesar toftir verða dagliga hóttað av tí havi, sum vit hava fingið so nógv frá og samstundis latið so nógv til. Toftirnar standa uttarlaga á bakkanum, og kunnu verða tiknar av brimi, nær tað skal vera.

Og sum granni hjá Ólavskirkjuni, standa veggirnir á Magnus Katedralinum, ella Kirkjubómurinum, sum øll kenna so væl. Hann er yngri enn kirkjan, sum í dag verður nýtt.

Hóast Ólavskirkjan er frá 1.111, eru tað tó bara útveggirnir, sum eru so gamlir.

Kjartan Mørkøre, sóknarprestur, greiður frá, at í 1967 varð ein stór umvæling gjørd, har alt timbrið í kirkjuni varð skifti út. Samstundis varð kirkjan sett í upprunaligt skap eftir gomlum tekningum, sum eru til skjals. Millum annað varð tornið lækkað. Eftir hesa stóru umvæling, varð kirkjan endurvígð.

Tað var í hesi kirkjuni, at teir kendu Kirkjubóstólarnir stóðu. Og just á hesum stól-

Kirkjuumhvørvið í Kirkjubø er aldargamalt

um finna vit tey vápnamerki, sum seinni skulu verða fyrimyndir fyri nýggju stólunum. Gomlu stólarnir vórðu latnir dønnum í varðveitslu í seinastu öld. Men vónir eru fyri, at teir, tá umstøður verða fyrri, at koma aftur til Føroya.

Alt umhvørvið á staðnum er merkt av kirkjulívi. Ja, sjálvt bygðarnavnið ber tað í sær. Ólavskirkjan var í katólska tíð dómkirkja í Føroyum. Har var bispasetur og prestaskúli. Og bygðin hevði rættiliga stóra ávirkan, sum rakk um stórt umráði í Norðanlondum. Kirkjubøur hevur í teirri tíðini verið høvuðsstaður í Føroyum, og hevur verið rættiliga stór bygð.

ADC-Heilsólan
Láarvegur 14 - Tórshavn - Tlf. 15828 - Fax. 15893

ARBEIÐSHANDSKAR
Til all endamála - bæði á sjógvi og landi

LANDSINS STØRSTA ÚRVAL
frá eingangshandskum til fíðraðar japan-handskar

BEINLEIÐIS FRÁ FRAMLEIÐARA

VIT GREIÐA ALLA VØRUKOYRING

FLYTING ÚR FØROYUM TIL FØROYA

Vit hava Flytikassar, Goymslu og KAPPINGARFORAR PRÍSIR

TILBOÐ verða givin

HP-TRADING
Tlf. 17272

Stearinljós setti eld í

Fyrradagin setti eitt stearinljós eld í eini hús í Kollafirði. Eldskaðin var lítill, men nakað av roykskaða var

Hósdagin kom eldur í eini hús í Kollafirði, og eftir at hava gjørt kanningar, hevur kriminalpolititið staðfest, at orsøkin til eldin var eitt stearinljós.

Ljósíð stóðog brendi í einum kamarvíndeyga meðan eingin var inni, og tað hevði millum annað fest í gardinurnar.

Slökkilið í Kollafirði kom á staðið og slókti eldin í sethúsinum (Mynd: Álvur Haraldsen)

Tað vóru fólk sum eiga húsini, sum sjálf vóru varug við eldin. Tey komu til húsa aftur og sóu nógvan royk.

Slökkilið í Kollafirði kom á staðið og eldurin var skjótt sløktur. Annars hevur Kollafjórður avtalu við slökkilið í Havn, um at tað kann hjálpa til, um talan er um stórri eld, men hesaferð kláradu teir í Kollafirði sjálfir at slökkja.

Eldskaðin á húsunum er ikki stórur, men nakað av roykskaða er.

ek